Euroopan parlamentti
2014-2019

Istuntoasiakirja

B8-1235/2016

16.11.2016

PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

suullisesti vastattavien kysymysten B8-1805/2016 ja B8-1806/2016 johdosta

työjärjestyksen 128 artiklan 5 kohdan mukaisesti

EU:n liittymisestä naisiin kohdistuvan väkivallan ehkäisemistä ja torjumista koskevaan Istanbulin yleissopimukseen
(2016/2966(RSP))

Anna Maria Corazza Bildt, Constance Le Grip, Barbara Matera, Monika Hohlmeier, Esteban González Pons, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Csaba Sógor, Rachida Dati, Alessandra Mussolini, Mariya Gabriel, Francesc Gambús, Sirpa Pietikäinen, Rosa Estaràs Ferragut, Tomáš Zdechovský
PPE-ryhmän puolesta
Christine Revault D'Allonnes Bonnefoy, Maria Arena, Birgit Sippel, Iratxe García Pérez, Afzal Khan, Pina Picierno, Georgi Pirinski, Liisa Jaakonsaari, Demetris Papadakis, Eric Andrieu, Marc Tarabella, Ana Gomes, Pervenche Berès, Sergio Gutiérrez Prieto, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Elly Schlein, Josef Weidenholzer, Claude Moraes, Miltiadis Kyrkos, Olga Sehnalová, Juan Fernando López Aguilar, Cécile Kashetu Kyenge, Sylvie Guillaume, Momchil Nekov, Hugues Bayet, Jytte Guteland, Siôn Simon, Tanja Fajon, Vilija Blinkevičiūtė, Soraya Post, Jens Nilsson, Anna Hedh, Kati Piri, Agnes Jongerius, Marju Lauristin, Péter Niedermüller, Marlene Mizzi, Olle Ludvigsson, Zigmantas Balčytis, Maria Noichl, Vincent Peillon, Brando Benifei, Liliana Rodrigues, Krystyna Łybacka, Julie Ward, Karoline Graswander-Hainz, Mady Delvaux, Elena

Valenciano, Monika Smolková, Doru-Claudian Frunzulică, Eider Gardiazabal Rubial, Marita Ulvskog, Biljana Borzan, Miriam Dalli, Edouard Martin
S&D-ryhmän puolesta
Angelika Mlinar, Beatriz Becerra Basterrechea, Izaskun Bilbao Barandica, Marielle de Sarnez, Dita Charanzová, Frédérique Ries, Louis Michel, Viktor Uspaskich
ALDE-ryhmän puolesta
Jiří Maštálka, Malin Björk, Kostadinka Kuneva, Merja Kyllönen, Sofia Sakorafa, Ángela Vallina, Paloma López Bermejo, Kateřina Konečná, Maria Lidia Senra Rodríguez, Stefan Eck, Dimitrios Papadimoulis, Stelios Kouloglou, Kostas Chrysogonos, Anja Hazekamp, Josu Juaristi Abaunz, Eleonora Forenza, Lola Sánchez Caldentey, Estefanía Torres Martínez, Tania González Peñas, Miguel Urbán Crespo, Xabier Benito Ziluaga
GUE/NGL-ryhmän puolesta
Ulrike Lunacek, Terry Reintke
Verts/ALE-ryhmän puolesta

B8-1235/2016

EU:n liittymisestä naisiin kohdistuvan väkivallan ehkäisemistä ja torjumista koskevaan Istanbulin yleissopimukseen
(2016/2966(RSP))

Euroopan parlamentti, joka

– ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 2 artiklan ja 3 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 8, 19, 157 ja 216 artiklan,

– ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 21, 23, 24 ja 25 artiklan,

– ottaa huomioon neljännessä naisten maailmankonferenssissa 15. syyskuuta 1995 hyväksytyn Pekingin julistuksen ja toimintaohjelman sekä YK:n erityisistunnoissa Peking +5 (2000), Peking +10 (2005), Peking +15 (2010) ja Peking +20 (2015) hyväksytyt asiakirjat, joissa arvioidaan konferenssien tuloksia,

– ottaa huomioon ihmisoikeuksia ja erityisesti naisten oikeuksia koskevat YK:n oikeudelliset välineet, kuten YK:n peruskirjan, ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen, kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia sekä taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevat kansainväliset yleissopimukset, ihmisten kaupan ja toisten prostituutiosta hyötymisen tukahduttamista koskevan yleissopimuksen, kaikkinaisen naisen syrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen ja sen valinnaisen pöytäkirjan, kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaisen yleissopimuksen, pakolaisten oikeusasemaa koskevan vuonna 1951 tehdyn yleissopimuksen ja palauttamiskiellon periaatteen sekä vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan YK:n yleissopimuksen,

– ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen 18. joulukuuta 1979 päätöslauselmalla 34/180 hyväksymän kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen 11 artiklan 1 kohdan d alakohdan,

– ottaa huomioon 9. kesäkuuta 2015 antamansa päätöslauselman EU:n naisten ja miesten tasa-arvostrategiasta vuoden 2015 jälkeen[1],

– ottaa huomioon 26. marraskuuta 2009 antamansa päätöslauselman naisiin kohdistuvan väkivallan poistamisesta[2], 5. huhtikuuta 2011 antamansa päätöslauselman naisiin kohdistuvan väkivallan torjumista koskevan EU:n politiikan painopistealueista ja yleispiirteistä[3] sekä 6. helmikuuta 2013 antamansa päätöslauselman naisten asemaa käsittelevän YK:n toimikunnan 57. istunnosta: kaikenlaisen naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan lopettaminen ja ehkäiseminen[4],

– ottaa huomioon 25. helmikuuta 2014 antamansa päätöslauselman suosituksista

[1] Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0218.
[2] EUVL C 285 E, 21.10.2010, s. 53.
[3] EUVL C 296 E, 2.10.2012, s. 26.
[4] Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0045.

komissiolle naisiin kohdistuvan väkivallan torjunnasta[1],

– ottaa huomioon Euroopan unionin neuvoston maaliskuussa 2011 hyväksymän Euroopan tasa-arvosopimuksen (2011–2020),

– ottaa huomioon EU:n suuntaviivat naisiin kohdistuvan väkivallan ja kaikkien naisiin kohdistuvien syrjintämuotojen torjunnasta,

– ottaa huomioon Euroopan tason lisäarvon arvioinnin[2],

– ottaa huomioon perusoikeus-, tasa-arvo- ja kansalaisuusohjelman kaudelle 2014–2020,

– ottaa huomioon 3. joulukuuta 2015 annetun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Strategic engagement for gender equality 2016–2019”, joka sisältää strategisen toimintaohjelman sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi vuosina 2016–2019 (SWD(2015)0278),

– ottaa huomioon Alankomaiden, Slovakian ja Maltan 7. joulukuuta 2015 antaman EU:n puheenjohtajakolmikon julistuksen sukupuolten tasa-arvosta,

– ottaa huomioon naisiin kohdistuvaa väkivaltaa käsittelevän Euroopan unionin perusoikeusviraston kertomuksen ”Violence against women: an EU-wide survey”, joka julkaistiin maaliskuussa 2014,

– ottaa huomioon rikoksen uhrin oikeuksia, tukea ja suojelua koskevista vähimmäisvaatimuksista 25. lokakuuta 2012 annetun direktiivin 2012/29/EU[3];

– ottaa huomioon eurooppalaisesta suojelumääräyksestä annetun direktiivin 2011/99/EU[4] sekä yksityisoikeuden alalla määrättyjen suojelutoimenpiteiden vastavuoroisesta tunnustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 606/2013[5],

– ottaa huomioon ihmiskaupan ehkäisemisestä ja torjumisesta sekä ihmiskaupan uhrien suojelemisesta annetun direktiivin 2011/36/EU[6] sekä lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja seksuaalisen riiston sekä lapsipornografian torjumisesta ja neuvoston puitepäätöksen 2004/68/YOS korvaamisesta annetun direktiivin 2011/92/EU[7],

– ottaa huomioon Euroopan neuvoston yleissopimuksen naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan ehkäisemisestä ja torjumisesta (Istanbulin yleissopimus),

– ottaa huomioon lokakuussa 2015 julkaistun komission etenemissuunnitelman EU:n mahdollisesta liittymisestä Istanbulin yleissopimukseen,

– ottaa huomioon komission ehdotukset neuvoston päätökseksi naisiin kohdistuvan väkivallan ehkäisemistä ja torjumista koskevan Euroopan neuvoston yleissopimuksen

[1] Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0126.
[2] PE 504.467.
[3] EUVL L 315, 14.11.2012, s. 57.
[4] EUVL L 338, 21.12.2011, s. 2.
[5] EUVL L 181, 29.6.2013, s. 4.
[6] EUVL L 101, 15.4.2011, s. 1.
[7] EUVL L 335, 17.12.2011, s. 1.

tekemisestä ja allekirjoittamisesta Euroopan unionin puolesta[1],

– ottaa huomioon komissiolle ja neuvostolle esitetyt kysymykset EU:n liittymisestä naisiin kohdistuvan väkivallan ehkäisemistä ja torjumista koskevaan Istanbulin yleissopimukseen (O-000121/2016 – B8-1805/2016 ja O-000122/2016 – B8-1806/2016),

– ottaa huomioon työjärjestyksen 128 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 2 kohdan,

A. ottaa huomioon, että sukupuolten tasa-arvo – sellaisena kuin se on tunnustettu perussopimuksissa ja perusoikeuskirjassa – on yksi EU:n perusarvoista, jonka EU on sitoutunut sisällyttämään kaikkeen toimintaansa ja joka on olennaisen tärkeä strategisena tavoitteena, jotta voidaan saavuttaa Eurooppa 2020 -strategian kasvua, työllisyyttä ja sosiaalista osallisuutta koskevat yleistavoitteet;

B. toteaa, että oikeus yhdenvertaiseen kohteluun ja syrjimättömyyteen on Euroopan unionin perussopimuksissa tunnustettu keskeinen perusoikeus, joka on juurtunut syvälle eurooppalaiseen yhteiskuntaan, ja katsoo, että tämä oikeus on yhteiskunnan kehittämisen kannalta välttämätön ja sitä olisi sovellettava lainsäädännössä, käytännössä, oikeuskäytännössä ja jokapäiväisessä elämässä;

C. ottaa huomioon, että rikoksen uhrien oikeuksia, tukea ja suojelua koskevista vähimmäisvaatimuksista annetussa direktiivissä 2012/29/EU sukupuoleen perustuva väkivalta määritellään väkivallaksi, joka kohdistuu henkilöön hänen sukupuolensa, sukupuoli-identiteettinsä tai sukupuolen ilmaisunsa vuoksi tai joka vaikuttaa tiettyä sukupuolta edustaviin henkilöihin suhteettomasti; ottaa huomioon, että tämä voi aiheuttaa uhreille fyysistä, seksuaalista, emotionaalista tai psykologista vahinkoa tai taloudellisia menetyksiä sekä vaikuttaa heidän perheisiinsä ja sukulaisiinsa ja koko yhteiskuntaan; toteaa, että sukupuoleen perustuva väkivalta on syrjinnän äärimmäinen muoto ja uhrin perusoikeuksien ja -vapauksien loukkaus; katsoo, että nämä ovat sukupuolten välisen epätasa-arvon syy ja seuraus; toteaa, että naisiin ja tyttöihin kohdistuvaan väkivaltaan kuuluu väkivalta läheisissä ihmissuhteissa, seksuaalinen väkivalta (myös raiskaus, seksuaalinen hyökkäys ja häirintä), ihmiskauppa, orjuuttaminen, myös uudet naisten ja tyttöjen hyväksikäytön muodot internetissä, ja erilaiset vahingolliset käytännöt, kuten pakkoavioliitot, naisten sukuelinten silpominen ja niin kutsutut kunniarikokset;

D. toteaa, että naisiin kohdistuva väkivalta ja sukupuoleen perustuva väkivalta ovat edelleen laajalle levinneitä ilmiötä EU:ssa; toteaa, että naisiin kohdistuvaa väkivaltaa koskevassa perusoikeusviraston tutkimuksessa vuodelta 2014 arvioidaan, kuten muissakin tutkimuksissa, että kolmasosa kaikista Euroopan naisista on kokenut fyysisiä tai seksuaalisia väkivallantekoja ainakin kerran aikuisikänsä aikana, 20 prosenttia nuorista naisista (18–29 vuotiaista) on kokenut seksuaalista häirintää internetissä, yhtä viidestä naisesta (18:aa prosenttia) on väijytty, yksi 20 naisesta on raiskattu ja enemmän kuin yksi kymmenestä on kärsinyt seksuaalisesta väkivallasta, joka on tehty vastoin tahtoa tai johon on liittynyt voimankäyttöä; panee merkille, että tässä tutkimuksessa selvitetään myös, että useimpia väkivaltatapauksia ei ilmoiteta millekään viranomaiselle, mikä osoittaa, että rikosuhritutkimukset ovat välttämättömiä

[1] COM(2016)0109 ja COM(2016)0111.

hallinnollisten tilastojen lisäksi, jotta saadaan kokonaiskuva naisiin kohdistuvan väkivallan eri muodoista; katsoo, että tarvitaan lisätoimenpiteitä, jotta voidaan kannustaa väkivallan uhriksi joutuneita naisia ilmoittamaan kokemastaan ja hakemaan apua sekä varmistaa, että palveluntarjoajat voivat vastata uhrien tarpeisiin ja tiedottaa heille heidän oikeuksistaan ja olemassa olevista tukimuodoista;

E. ottaa huomioon, että eurooppalaisen lisäarvon arvioinnin mukaan naisiin kohdistuneesta väkivallasta ja sukupuoleen perustuvasta väkivallasta unionille aiheutuvien kustannusten arvioidaan vuonna 2011 olleen 228 miljardia euroa (1,8 prosenttia unionin BKT:sta), josta julkisten palvelujen osuus on 45 miljardia euroa ja toteutumattoman taloudellisen tuoton osuus 24 miljardia euroa;

F. toteaa komission korostaneen strategisessa toimintaohjelmassaan sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi vuosina 2016–2019, että naisiin kohdistuva väkivalta ja sukupuoleen perustuva väkivalta, jotka vahingoittavat naisten terveyttä ja hyvinvointia, työelämää, taloudellista riippumattomuutta ja taloutta, on yksi tärkeimmistä ongelmista, johon on puututtava todellisen sukupuolten välisen tasa-arvon saavuttamiseksi;

G. toteaa, että naisiin kohdistuva väkivalta katsotaan liian usein yksityisasiaksi ja sitä siedetään liian helposti; katsoo, että se on todellisuudessa perusoikeuksien loukkaus ja vakava rikos, josta on rangaistava; katsoo, että syyllisten rankaisematta jättämisen on loputtava, jotta väkivallan uhreiksi joutuneiden naisten ja tyttöjen hiljaisuuden ja yksinäisyyden noidankehä voidaan rikkoa;

H. katsoo, että naisiin kohdistuvaa väkivaltaa ja sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa ei voida poistaa millään yksittäisellä toimella, mutta tietoisuutta siitä voidaan lisätä ja väkivaltaa ja sen seurauksia voidaan vähentää merkittävästi yhdistämällä rakenteellisia, oikeudellisia sekä lain täytäntöönpanoon, kulttuuriin, koulutukseen, sosiaalipalveluihin, terveydenhuoltoon ja muihin palveluihin liittyviä toimia;

I. katsoo, että etnisyyden, uskonnon tai vakaumuksen, terveyden, siviilisäädyn, asumistilanteen, maahanmuuttajastatuksen, iän, vamman, yhteiskuntaluokan, seksuaalisen suuntautumisen, sukupuoli-identiteetin ja sukupuolen ilmaisun kaltaisten seikkojen vuoksi naisilla voi olla erityistarpeita ja he voivat olla alttiimpia moninkertaiselle syrjinnälle, ja siksi heille olisi annettava erityissuojelua;

J. katsoo, että naisiin ja tyttöihin kohdistuvaa väkivaltaa ja kaikkien naisiin ja tyttöihin kohdistuvien syrjintämuotojen torjuntaa koskevat unionin uudet suuntaviivat sekä ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevassa unionin strategiakehyksessä ja toimintasuunnitelmassa oleva naisten suojelua sukupuoleen perustuvalta väkivallalta koskeva erityinen luku ovat osoitus unionin selkeästä poliittisesta tahdosta käsitellä naisten oikeuksia ensisijaisena asiana ja toteuttaa alalla pitkän aikavälin toimia; ottaa huomioon, että ihmisoikeuksia koskevien toimien sisäisten ja ulkoisten näkökohtien yhdenmukaisuus saattaa joissakin tapauksissa paljastaa kauniiden puheiden ja käytännön toimien välisen eron;

K. katsoo, että unionin kansalaisia ja asukkaita ei suojella yhdenvertaisesti sukupuoleen perustuvalta väkivallalta, mikä johtuu muun muassa rikosten määrittelyä ja lainsäädännön soveltamisalaa koskevan johdonmukaisen kehyksen puutteesta sekä jäsenvaltioiden erilaisista toimintapolitiikoista ja säädöksistä, mikä vähentää

väkivallalta suojelua;

L. toteaa, että komissio ehdotti 4. maaliskuuta 2016 EU:n liittymistä Istanbulin yleissopimukseen, joka on ensimmäinen oikeudellisesti sitova asiakirja naisiin kohdistuvan väkivallan ehkäisemisestä ja torjumisesta kansainvälisesti;

M. toteaa, että kaikki EU:n jäsenvaltiot ovat allekirjoittaneet sopimuksen, mutta vain 14 on ratifioinut sen;

N. toteaa, että yleissopimuksen ratifioiminen ei tuota tuloksia, ellei varmisteta asianmukaista täytäntöönpanoa ja myönnetä riittävästi taloudellisia ja henkilöstöresursseja naisiin kohdistuvan väkivallan ja sukupuoleen perustuvan väkivallan torjumiseksi ja uhrien suojelemiseksi;

O. toteaa, että Istanbulin yleissopimuksessa noudatetaan kokonaisvaltaista lähestymistapaa ja käsitellään naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan ja sukupuoleen perustuvan väkivallan ongelmaa laajasta näkökulmasta, joista mainittakoon ennaltaehkäisy, syrjinnän torjunta, rikosoikeudelliset toimenpiteet rankaisematta jättämisen torjumiseksi, uhrien suojelu ja tukeminen, lastensuojelu, naispuolisten turvapaikanhakijoiden ja pakolaisten suojelu ja parempi tiedonkeruu; toteaa, että tämä lähestymistapa tarkoittaa yhdennettyjen toimintapolitiikkojen hyväksymistä, toiminnan yhdistämistä monilla aloilla, joita johtavat monet eri sidosryhmät (oikeus-, poliisi- ja sosiaaliviranomaiset, kansalaisjärjestöt, paikallis- ja aluejärjestöt, hallitukset jne.) hallinnon kaikilla tasoilla;

P. toteaa, että Istanbulin yleissopimus on sekasopimus, johon EU voi liittyä samaan aikaan jäsenvaltioiden kanssa, sillä EU on toimivaltainen aloilla, joista mainittakoon uhrien oikeudet ja suojelumääräykset, turvapaikat ja muuttoliike sekä oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa;

1. muistuttaa, että komissio on Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 artiklan ja perusoikeuskirjan mukaisesti velvollinen takaamaan sukupuolten tasa-arvon ja toimimaan sen edistämiseksi;

2. pitää myönteisenä komission ehdotusta allekirjoittaa Istanbulin yleissopimus ja saattaa päätökseen EU:n liittyminen siihen, mutta pitää valitettavana, etteivät neuvottelut etene neuvostossa samaa tahtia;

3. korostaa, että EU:n liittyminen takaa yhdenmukaisen eurooppalaisen oikeuskehyksen, jolla ehkäistään ja torjutaan naisiin kohdistuvaa väkivaltaa ja sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa ja suojellaan väkivallan uhreja; korostaa, että se yhdenmukaistaa ja tehostaa EU:n sisäisiä ja ulkoisia toimia, varmistaa yleissopimukseen liittyvän EU:n lainsäädännön, ohjelmien ja rahastojen paremman valvonnan, tulkinnan ja täytäntöönpanon sekä naisiin kohdistuvaa väkivaltaa ja sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa koskevien vertailukelpoisten ja eriytettyjen tietojen paremman keruun EU:n tasolla ja vahvistaa EU:n vastuullisuutta kansainvälisesti; korostaa lisäksi, että EU:n liittyminen lisäisi poliittista painostusta siihen, että jäsenvaltiot ratifioivat sopimuksen;

4. kehottaa neuvostoa ja komissiota vauhdittamaan Istanbulin yleissopimuksen allekirjoittamista ja siihen liittymistä koskevia neuvotteluja;

5. kannattaa EU:n liittymistä Istanbulin yleissopimukseen laaja-alaisesti ja varauksetta;

6. kehottaa komissiota ja neuvostoa varmistamaan, että parlamentti osallistuu täysimääräisesti yleissopimuksen valvontaprosessiin sen jälkeen, kun EU on liittynyt sopimukseen SEUT:n 218 artiklan mukaisesti;

7. muistuttaa, että EU:n liittyminen Istanbulin yleissopimukseen ei vapauta jäsenvaltioita sen ratifioinnista; kehottaa siksi kaikkia jäsenvaltioita, jotka eivät vielä ole sitä tehneet, ratifioimaan nopeasti Istanbulin yleissopimuksen;

8. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan yleissopimuksen asianmukaisen täytäntöönpanon ja myöntämään riittävästi taloudellisia ja henkilöstöresursseja naisiin kohdistuvan väkivallan ja sukupuoleen perustuvan väkivallan torjumiseksi ja uhrien suojelemiseksi;

9. katsoo, että naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan poistamista koskevien EU:n toimien on sisällyttävä kattavaan suunnitelmaan, jolla torjutaan kaikkia sukupuolten eriarvoisuuden muotoja; kehottaa laatimaan unionin strategian naisiin kohdistuvan väkivallan ja sukupuoleen perustuvan väkivallan torjumiseksi;

10. muistuttaa suosituksista komissiolle naisiin kohdistuvan väkivallan torjunnasta 25. helmikuuta 2014 antamassaan päätöslauselmassa komissiolle antamastaan kehotuksesta laatia ehdotus säädökseksi yhdenmukaisesta järjestelmästä, jonka avulla kerätään tilastotietoja, sekä jäsenvaltioiden lujitetusta menettelystä kaikenlaisen naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan ja sukupuoleen perustuvan väkivallan ehkäisemiseksi ja lopettamiseksi sekä oikeussuojan helpon saatavuuden mahdollistamiseksi;

11. pyytää neuvostoa käyttämään ”yhdyskäytävälauseketta” päättämällä yksimielisesti naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan (ja muun sukupuoleen perustuvan väkivallan) sisällyttämisestä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 83 artiklan 1 kohdassa lueteltujen rikosten joukkoon;

12. on tietoinen kansalaisjärjestöjen tekemästä valtavasta työstä naisiin kohdistuvan väkivallan ja sukupuoleen perustuvan väkivallan ehkäisemiseksi ja torjumiseksi sekä uhrien suojelemiseksi ja auttamiseksi;

13. kehottaa jäsenvaltioita edistämään yhteistyössä komission, naisjärjestöjen ja kansalaisjärjestöjen kanssa tietojen levittämistä yleissopimuksesta, unionin ohjelmista ja niiden välityksellä tarjolla olevista rahoitusmahdollisuuksista naisiin kohdistuvan väkivallan torjumiseksi ja uhrien suojelemiseksi;

14. kehottaa komissiota ja neuvostoa tekemään yhteistyötä parlamentin kanssa selvittääkseen, kuinka sukupuolten tasa-arvossa on edistytty, ja pyytää puheenjohtajakolmikkoa ryhtymään mittaviin toimenpiteisiin täyttääkseen tätä koskevat sitoumuksensa; kehottaa järjestämään sukupuolten tasa-arvoa ja naisten ja tyttöjen oikeuksia käsittelevän EU-huippukokouksen, jotta voidaan tehdä uusia sitoumuksia;

15. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille sekä Euroopan neuvoston parlamentaariselle yleiskokoukselle.